

Dagbladet B.T., som normalt er et borgerligt orienteret blad, konstaterer altså, at det fortrinsvis er Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet, som nu omsider har taget mod til sig til at tage debatten.

Det Radikale Venstre har haft det mod længe. Vi har taget debatten i årevis, og jeg har pålagt mig selv i dag for ikke at blive for følelsesladet at trække mit blodtryk så langt ned som overhovedet muligt.

Jeg beklager Venstres og De Konservatives nye rolle sammen med Fremskridtspartiet. Jeg beklager, at Venstre og De Konservative har forladt den linje, de senest fulgte så smukt op ved den lov, som hr. Hans Engell satte sit navn under i 1992.

Det er mig ubegribeligt, hvordan det er gået til, at Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet har fået store dele af offentligheden til at tro, at det er dem, der står fast, og at det er os andre, der løber fra vore løfter, når det rent faktisk forholder sig stik modsat: Vi holder loven, vi holder den lov, hr. Hans Engell skrev under på. Hr. Hans Engell har fortrudt. Og det, vi nu gør, er at sørge for, at de, der ikke får asyl, men som ikke kan sendes hjem inden for yderligere 2 år, kan blive her.

Dette lovforslag er ikke fremsat for at genere danskerne. Det er ikke fremsat for at ødelægge Danmark eller dansk kultur. Det er ikke vores opfattelse, at et samfund med en befolkning, hvoraf mere end 90 pct. er danskere i mange generationer tilbage, med nogen rimelighed kan kaldes et multietnisk samfund. Sådan er Danmark ikke, men vi har minoritetsgrupper i samfundet, og det er på flertallets præmisser, disse minoritetsgrupper skal leve iblandt os.

Dette lovforslag er fremsat og bliver vedtaget for at mindske de skadevirkninger, der er blevet påført de udlændinge, de ulykkelige mennesker, der sidder i asylcentre. Det er fremsat og bliver vedtaget for at give nyt håb til dem, der er fordrevne familievis, og som derfor ikke skal familiesammenføres, fra etnisk udrensede landsbyer i det tidligere Jugoslavien. Lovforslaget bliver vedtaget for at sætte punktet for den uvished, vi selv har været med til at påføre de asylsøgende og dermed stillet dem ringere end andre asylsøgende, der kommer til vores grænser.

Den ventetid, der har været, siden lovforslaget blev andenbehandlet, har jeg bl.a. brugt til at møde nogle af de asylsøgere, der sidder rundt omkring i vores flygtningecentre, og det, der fremgår klart, er, at jo længere tid der går med

uvished om lovgivningsgrundlaget, jo længere tid der går med uvished om fremtiden, jo mere vokser frustrationerne, jo mere vokser vreden, jo mere vokser magtesløsheden. Den vrede, som rettelig burde rettes mod dem, der har fordrevet de pågældende personer fra deres landsbyer, den vrede vendes mod os danskere, som tager imod de pågældende flygtninge, hvis vi ikke sørger for at bringe ventetiden og den ulidelige uvished til ophør.

Dette vil ske nu, når vi vedtager lovforslaget her ved tredje behandling, og Det Radikale Venstre støtter helhjertet lovforslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Det er rigtigt, at det er svært at sige noget nyt om indholdet i flertallets lovforslag. Man kan jo sige, at flertallets lovforslag har vist sig at holde sig særdeles godt her hen over juledagene og nytårsdagene, og det er faktisk præcis lige så frisk og brugbart på nuværende tidspunkt, som da det blev fremsat.

Vi kan jo konstatere, at det forholder sig lidt anderledes med oppositionens forslag, idet oppositionen jo har ændret på sit forslag.

Men jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at knytte et par ord til debatten om nogle af de generaliseringer, der har været. Vi har oplevet flere eksempler på dem, og f.eks. hørte vi i formiddags fru Birthe Rønn Hornbech, som forklarede os, at soldater, politifolk, nødhjælpsarbejdere og andre, som sætter livet på spil i det tidligere Jugoslavien, føler sig forhånet på grund af den danske flygtningepolitik.

Da vi så havde diskuteret det lidt, blev det til, at der var nogle, der følte sig forhånet. Og det er klart, det vil jeg da i hvert fald ikke betvivle, at der er nogle, der føler sig forhånet. Men det er jo bare noget helt andet. Det er altså en generalisering, som ikke kan holde.

En anden generalisering, som vi har oplevet i debatten, og som har været noget mere udbredt – og desværre også er blevet anvendt utrolig meget i læserbreve af, man kan vel nok sige, stærkt fremmedhadske karakter – er påstanden om, at de 18.000 bosniske flygtninge formentlig ville blive til 30.000 eller 50.000 på grund af familiesammenføringerne. Det var et synspunkt, som den forhenværende udenrigsminister, hr. Uffe Ellemann-Jensen, fremkom med i sine udtalelser omkring andenbehandlingen, at det var en risiko.

I forbindelse med andenbehandlingen – nu var hr. Uffe Ellemann-Jensen ikke til stede un-